

Vershil van inzicht *Moeten christenen het vooral met elkaar eens zijn?*

Kerkdienst n.a.v. Romeinen 14 | ddebree@solcon.nl | hervormdvreeswijk.nl

1. Verschil van inzicht onder christenen is niet zoals bedoeld, want...
 - Er is maar één waarheid (toch?)
 - Christus wil dat we één zijn (Joh.17)
 - Een verdeeldheid lichaam is onmogelijk (Christus is toch niet gedeeld?)
 - Slecht getuigenis
 - Verwarring voor zoekers

Wat vind je van deze argumenten en hoe helpen die je in je denken over 'verschil van inzicht'?

2. Verschil van inzicht onder christenen is een gegeven en is maar goed ook...
 - We zijn verschillend geschapen, met verschillende mogelijkheden; veelkleurig, veel culturen – God werkt daar in en daar doorheen.
 - Hoe kun je van elkaar leren als je overal hetzelfde over denkt? Verschil van inzicht leert je bijv. nederig te luisteren en anderen te waarderen. De ander verdragen.
 - Kerk is geen eenheidsworst, samen met alle heiligen ontdekken we iets van de liefde van Christus (Ef3)
 - De kerk is een lichaam, eenheid in verscheidenheid dus. Niet alleen verscheidenheid in 'doengaven', maar ook in 'denkgaven'. Verschil van inzicht versterkt het lichaam.
 - Zoekers, nieuwe gelovigen, mensen van buiten de kerk kunnen juist de ruimte die er is in de kerk (leren) waarderen.

Wat vind je van deze argumenten en hoe helpen die je in je denken over 'verschil van inzicht'?

Romeinen 14 als voorbeeld: de gemeente in Rome had een verschil van inzicht rondom het wel/niet eten van vlees, wat niet volgens de Joodse regels bereid was (of misschien zelfs wel geofferd was aan de heidense goden.) Voor Paulus is het eten van dit vlees geen probleem en waarschijnlijk voor de meeste christenen uit de heidenen ook niet, voor de meeste christenen uit de Joden wel.

Paulus roept de gemeente op om verdraagzaam te zijn, Christus is Heer, dus Hij oordeelt (wel).

Wat leer je van de weg die Paulus wijst?

3. Concreet: Hoe om te gaan met verschil, zonder dat het verdeeldheid bevordert?
Twee valkuilen, die de eenheid niet bevorderen:
 - 1) Denken dat er één antwoord in alles mogelijk is. Risico is dat mensen achter 'hun' enige waarheid gaan staan. "Zoals ik de Bijbel lees, zoals ik luister naar de Geest, zoals ik het gezag accepteer van mijn kerk, etc. is de enige juiste keuze!" De Bijbel vraagt echter altijd om interpretatie en dus zijn er verschillende inzichten!
 - 2) Denken dat iedereen het zelf maar mag weten cq moet uitzoeken. Je moet elkaar in je waarde laten en bent dus niet meer aanspreekbaar op je leven / argumenten. Dit past natuurlijk bij onze cultuur, maar hierin is de kerk geroepen een 'tegencultuur' te vormen. Gevolg is namelijk dat we elkaar niets meer hebben te zeggen, de radicaliteit van discipelschap is weg.

Een derde weg – een houding van 'nederigheid&verdraagzaamheid'

Ik droom van een nederige kerk, **waar ruimte is voor verschil**, waar we elkaar in die ruimte **vrijmoedig bevragen** en van elkaar leren, vanuit het besef dat we **discipel zijn van Jezus Christus**. Waar onze jongeren niet met een zwart-wit-versie van de 'waarheid' worden grootgebracht, maar de radicaliteit van de navolging van Jezus leren. Waar nieuwe gelovigen de tijd krijgen zich te spiegelen aan de Bijbel en aan andere volgelingen van Jezus. Waar we elkaar respecteren vanuit het besef dat we met elkaar Christus zoeken en dienen en uit zijn genade leven. Waar dus een volwaardige plaats is voor mensen die anders denken over theologische en ook ethische thema's. Verschil van inzicht is geen ramp, het is Gods gave aan de kerk om te oefenen in nederigheid, in liefde!

Herken je de genoemde valkuilen en hoe waardeer je de 'derde weg'? Welke ruimte biedt de derde weg en welk gevaar zie je daar wellicht ook in?

Ps. Volgende week zondagavond staat in de planning om verder te gaan rondom dit thema. Graag ontvang ik je reacties/vragen etc via de mail. Aanbevolen dus!